välja põllumeeste kogud ja rahvaerakond Põhiseaduse muutmise kavandid ja põhistused. Hiljem osutusid veendunud Põhiseaduse muutmise nõudjaiks vabadussõjalaste liitude juhtivamad ringkonnad ja pärast ka vabadussõjalaste kongressid. Asunikud ja tööerakondlased tunnustasid Põhis. puudeid, kuid nad polnud üldiselt veendunud, kas oli õige aeg ta muutmiseks. Sotsialistid olid kindlasti muutmise vastu, ehkki nad ei jätnud tunnistamata maksva Põhis. mõningaid puudeid.

Põhiseaduse muutmise asjas ühise keele leidmiseks moodustati Riigikogu rühmade vaheline mitteametlik komisjon (1931 suvel), kelle alamkomisjon hakkas välja töötama Põhiseaduse muutmise eelnõu. Alamkomisjon lõpetas oma töö jaanuaris 1932. Rühmade vaheline komisjon pidas tarvilikuks väljatöötatud eelnõule anda ametlik käik (18. II 1932). Riigikogu liikmed J. Soots ja H. Kukke võtsid väljatöötatud eelnõu omaks ja esitasid Riigikogule. Riigikogu otsustas eelnõu läbivaatamiseks moodustada Põhiseaduse muutmise komisjoni.

1932. a. alul lõpetas rühmade vaheline komisjon oma töö. 24. märtsil võttis Riigikogu Põhiseaduse muutmise esitise vastu ja rahvahääletus määrati kindlaks 13., 14. ja 15. augustiks. Esitise poolt hääletasid Riigikogus põllumeeste kogude ja asunikkude koondise, rahvusliku keskerakonna rühmade rõhuv enamus ning vähemusrahvused. Vastu hääletasid sotsialistid.

Olulistes osades tõi Põhiseaduse muutmise ettepanek maksvast Põhiseadusest järgmisi erinevusi: 100 riigikoguliikme asemele valitakse 80 ja seatakse sisse presidendi-instituut. Kava järgi pidi president, ealt vähemalt 40-aastane, valitama otse rahva enda poolt viieks aastaks; tema teostaks riigi kõrgemat võimu rahva esindajana. President kutsub ametisse valitsuse

Eesti kroonika 1932 , lk. 27